

Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος: Η περίπτωση της Οσίας Μαρίας λειτουργεί ως καθρέφτης για όλους

[/ Ενορίες](#)

Ας πάθουμε και ας μάθουμε όλοι εμείς που μόνο χαρακτηρίζουμε, που μόνο ελέγχουμε, που μόνο κατακρίνουμε τους άλλους και ποτέ τους εαυτούς μας. Μία Οσία Μαρία από την Αίγυπτο, χθες πόρνη και σήμερα αγία, μας αναμένει για να μας οδηγήσει τη ζωή μας.

Κατανυκτική ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 28 Μαρτίου, (Κυριακή Ε΄ Νηστειών, Μαρίας οσίας της Αιγυπτίας, Μάρκου επισκόπου Αρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου και των συν αυτοίς) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

``

Ο π. Χρυσόστομος στο κήρυγμα του αναφέρθηκε στην Οσία Μαρία την Αιγυπτία και τη δύναμη της μετάνοιας, την υποκρισία της κοινωνίας και τη δυνατότητα μεταστροφής κάθε ανθρώπου, ανεξάρτητα από το παρελθόν του.

Αρχικά τόνισε την ιδιαιτερότητα του συναξαρίου της ημέρας, το οποίο δεν προβάλλει έναν «ηθικά άμεμπτο» άνθρωπο, αλλά μια πρώην πόρνη με βίο αμαρτωλό και προκλητικό. Η Εκκλησία, ωστόσο, δεν στέκεται στο παρελθόν της, αλλά στη ριζική αλλαγή της. Δεν ενδιαφέρεται για το «πριν», αλλά για το «μετά», για τη μετάνοια και τη σωτηρία της. Έτσι, η Μαρία από την Αίγυπτο μετατρέπεται από παράδειγμα προς αποφυγή σε πρότυπο προς μίμηση.

Η ζωή της πριν τη μεταστροφή της χαρακτηρίζεται από ακολασία, εκμετάλλευση του σώματός της και προσκόλληση στις ηδονές. Ζούσε μέσα στην αμαρτία, αναζητώντας απολαύσεις και υλικά οφέλη. Ωστόσο, ένα καθοριστικό γεγονός στα Ιεροσόλυμα γίνεται αφορμή για τη ριζική αλλαγή της. Μια άορατη δύναμη δεν της επιτρέπει να εισέλθει στον ναό, γεγονός που τη συγκλονίζει και την οδηγεί σε

συνειδητοποίηση της αμαρτωλότητάς της. Με τη βοήθεια της Θεοτόκου, μετανοεί ειλικρινά, εισέρχεται στον ναό και αποφασίζει να αλλάξει ζωή.

Ακολουθεί μια περίοδος αυστηρής άσκησης στην έρημο, όπου η Οσία Μαρία αγωνίζεται πνευματικά, αντιμετωπίζοντας πειρασμούς και μνήμες της παλιάς ζωής. Παρά τις δυσκολίες, παραμένει σταθερή στην απόφασή της και επιτυγχάνει την πνευματική της κάθαρση. Η συνάντησή της με τον Αββά Ζωσιμά και η μετέπειτα κοίμησή της επιβεβαιώνουν την αγιότητά της και τη δικαίωση του αγώνα της.

Στη συνέχεια, ο π. Χρυσόστομος επεσήμανε ότι οι άνθρωποι έχουν την τάση να κατακρίνουν εύκολα τους άλλους, να τους στιγματίζουν και να τους απομονώνουν, ενώ σπάνια αναγνωρίζουν ή επιβραβεύουν την αλλαγή τους. Η κοινωνία συχνά χρησιμοποιεί την ηθική ως μέσο καταδίκης και αυτοδικαίωσης, λειτουργώντας με υποκειμενικά και επιφανειακά κριτήρια. Αντί να δείχνει κατανόηση και αγάπη, προτιμά τη διαπόμπευση και την απόρριψη.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην υποκρισία που χαρακτηρίζει πολλές φορές τους ανθρώπους. Εξωτερικά μπορεί να προβάλλεται μια εικόνα ηθικότητας, ενώ εσωτερικά επικρατεί ανηθικότητα. Υπάρχει μια διάκριση ανάμεσα στην «ηθική του σώματος» και την «ανηθικότητα της ψυχής», καθώς και μεταξύ εξωτερικής ευπρέπειας και εσωτερικής διαφθοράς. Οι άνθρωποι συχνά ασχολούνται με τα λάθη των άλλων, αντί να εξετάζουν τον εαυτό τους.

Μίλησε επίσης για τον «αρρωστημένο ηθικισμό», δηλαδή τη στάση εκείνη που μετατρέπει την ηθική σε εργαλείο κρίσης και όχι σε μέσο αυτοβελτίωσης. Η κοινωνία καυχιέται για την ηθική της, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκεται μακριά από την αλήθεια. Παράλληλα, υπογράμμισε ότι ο Χριστός δεν απορρίπτει τον αμαρτωλό, αλλά τον καλεί σε μετάνοια και τον δέχεται με αγάπη.

Η περίπτωση της Οσίας Μαρίας λειτουργεί ως καθρέφτης για όλους. Δείχνει ότι κανείς δεν είναι καταδικασμένος από το παρελθόν του και ότι η μετάνοια μπορεί να οδηγήσει στη σωτηρία. Η μεταμόρφωσή της από «σκεύος αμαρτίας» σε «σκεύος αγιότητας» αποδεικνύει τη δύναμη της θείας χάρης.

Η αμαρτία είναι ελκυστική και γοητευτική, δημιουργώντας μια σχέση εξάρτησης, τόνισε ο π. Χρυσόστομος. Ο άνθρωπος «ερωτοτροπεί» με τις αδυναμίες του και δυσκολεύεται να αποδεσμευτεί από αυτές. Ωστόσο, αυτή η σχέση οδηγεί τελικά στην πνευματική φθορά και απώλεια. Αντίθετα, η μετάνοια απαιτεί αγώνα και θυσία, αλλά οδηγεί στη σωτηρία.

Η Εκκλησία είναι χώρος θεραπείας και αγώνα, είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμα

του. Είναι ταυτόχρονα τόπος όπου αναγνωρίζεται η αμαρτία και προσφέρεται η δυνατότητα υπέρβασής της. Η πορεία του ανθρώπου είναι μια συνεχής πάλη μεταξύ κόσμου και Θεού, αμαρτίας και μετάνοιας. Η ταπείνωση και η μετάνοια είναι τα βασικά μέσα θεραπείας της ψυχής και το παράδειγμα της Οσίας Μαρίας λειτουργεί ως έμπνευση και πρόσκληση για αλλαγή.

«Πρότυπό μας υπάρχουν οι άγιοι μας και τόπος που τα βιώνουμε έμπρακτα είναι η Εκκλησία του Χριστού. Ας πάθουμε και ας μάθουμε όλοι εμείς που μόνο χαρακτηρίζουμε, που μόνο ελέγχουμε, που μόνο κατακρίνουμε τους άλλους και ποτέ τους εαυτούς μας. Μία Οσία Μαρία από την Αίγυπτο, χθες πόρνη και σήμερα αγία, μας αναμένει για να μας οδηγήσει τη ζωή μας.»